

ת"פ 47122/12/12 - מדינת ישראל נגד תמיר מרמור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 47122-12-12 מדינת ישראל נ' מרמור
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דנה כחלון נגד תמיר מרמור
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד דיקובסקי

הכרעת דין

מבוא

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- על פי עובדות כתב האישום, גבריאל מימון (להלן: "המתלונן") הועסק כחודש עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום כנהג משאית אצל הנאשם.
- ביום 5.10.12 בשעה 12:30 לערך או בסמוך לכך, באזור ימית 2000 בחולון, על רקע ויכוח בין המתלונן לנאשם אודות תשלום כספי, ביקש המתלונן מהנאשם שיק המגיע לו, השניים החלו מתווכחים, או אז הושיט המתלונן את ידו על מנת לקחת את השיק מידו של הנאשם, הנאשם תפס את ידו ונגח בפניו של המתלונן באמצעות ראשו פעמיים. במעשיו אלו תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין.
- כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נחבל המתלונן באפו ונזקק לטיפול רפואי בשל נפיחות באף וכן שברים בעצמות האף שנגרמו לו. כמו כן, נגרמו למתלונן סחרחורות וטשטוש ראייה.

פרשת התביעה

עמוד 1

5. מטעם התביעה העידו המתלונן, ע"ת/1 והשוטרת, ע"ת/2, דרוב רותי.

6. בעדותה בבית המשפט מיום 25.5.14 מסרה ע"ת/2 כי גבתה את הודעת הנאשם. על פי עדותה עולה כי הנאשם זומן לחקירה בחלוף כחודש מאז הגשת התלונה. למעשה, עדה זו אינה זוכרת את פרטי המקרה הרלוונטיים לענייננו.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 4 שורות 23-24, עמ' 5 שורות 1-4, 21-22, 29-30)

7. בעדותו בבית המשפט העיד המתלונן כי עבד אצל הנאשם במשך חודשיים וחצי ואז פוטר. לדבריו, כאשר פנה אל הנאשם בבקשה לקבל את התשלום עבור עבודתו, התפרץ הנאשם והטיח בו כי הוא נהג במרמה כלפיו. בחלוף כשבוע, התקשר אליו הנאשם וביקש שיפגשו על מנת שישלם לו את כספו בגין עבודתו. הנאשם ביקש ממנו להגיע לחניון האוטובוסים הנמצא בימית אלפיים. המתלונן תאר את המפגש בינו לבין הנאשם באופן הבא:

"הוא אמר לי תנמיך את הרדיו. התחלנו להתווכח על המחיר, מה מגיע לא מגיע. אמרתי לו תן לי מה שאתה רוצה, רק תן לי לנסוע. הוא אמר לי אני מוכן לשלם לך 1,500 ₪. הסכמתי. הוא התחיל לרשום שיק. כנראה הוא הכין פתק שאני לא חייב לו כלום. חתמתי לו. הוא אמר לי אני רוצה לברר עוד כמה דברים והשאיר את השיק אצלו. אמרתי לו תן לי את הפתק. הוא הוריד את הכפכפים מהרגליים וישר נגח לי לתוך הפנים. נפתח לי באף וירד לי דם בכמות. לא הגנתי על עצמי. לקחתי צעד אחורה. מהנגיחה שהוא נתן לי נפתח לו המצח וירד לו גם דם. אמרתי לו בשביל כסף תראה לאן הבאת אותנו. הורדתי את החולצה, כולה הייתה מלאה בדם. הוא נסע"

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 6 שורות 6-17)

8. בהמשך, העיד המתלונן כי מיד לאחר התקרית פנה לבית החולים ביחד עם אשתו לקבלת טיפול רפואי שם ביצעו לו תפרים באף. לאחר מכן הלך למשטרה והגיש תלונה. לדברי המתלונן, כשהיה בדרכו לבית החולים, התקשר אליו הנאשם ומסר לו כי הוא מתכוון להגיש נגדו תלונה. המתלונן בתגובה אמר לו שיעשה כרצונו.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 6 שורות 17-20, עמ' 10 שורות 16, 17, 22, 30-31, עמ' 11 שורה 5).

9. בחקירתו הנגדית אישר המתלונן כי הנאשם חשד בו שנכנס עם המשאית למתחם פינוי אשפה בחיריה בשעה 01:00 מספר פעמים וכי לפני שהוא ישלם לו ביקש הנאשם לבדוק זאת במצלמות שנמצאות במקום. המתלונן הכחיש כי גנב כספים מהנאשם. לדברי המתלונן, הנאשם הוציא את מפתחות המשאית מהסוויצ' והניח אותם על מושב המשאית. כן הוסיף כי כל שרצה שהנאשם יביא לו את הפתק עליו הוא חתם.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 9 שורות 23-27, עמ' 10 שורות 5, 26, 27).

10. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

11. בהודעתו במשטרה מיום 29.10.12 העיד הנאשם כי המתלונן עבד אצלו במשך חודשיים במהלכם היו הרבה ויכוחים ביניהם. לדבריו כשבוע לפני שהמתלונן הגיש תלונתו, ראה את המתלונן עם המשאית ביהוד. בעודו מתחבא מאחורי השיחים, צלצל אל המתלונן וזה מסר לו שהוא נמצא בדרום תל אביב. בהמשך, הבחין באדם שירד ממשאית אחרת ונכנס למשאית בה נהג המתלונן והם החלו לנסוע, אז חשד הנאשם כי הם מתכוונים לבצע פשע עם המשאית, "חתך" את המשאית עם הקטנוע שלו והם עצרו בצד. בהמשך, פתח הנאשם את דלת הנהג, הוציא את המפתחות מהסוויץ' וטרק את דלת המשאית ונסע משם עם הקטנוע.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 29.10.12 (ת/1) עמ' 1 שורות 3-1, 6, עמ' 2 שורות 7, 10-15).

12. עוד מסר הנאשם בהודעתו כי המתלונן הכחיש בפני הנאשם כי עבד עם המשאית בשעות הלילה באתר חיריה ללא ידיעתו. הנאשם מסר כי המתלונן חתם על מסמך לפיו הכסף שולם לו אח"כ התחיל הנאשם לרשום למתלונן שיק בסך 1,500 ₪, סכום אשר לטענת המתלונן הנאשם חייב לו, אך סרב להעביר אותו לידי המתלונן בטרם יבדוק במצלמות אתר חיריה אם אכן המתלונן לא ביקר באתר מבלי ליידע אותו כפי שהוא טוען. לדברי הנאשם, המתלונן ביקש את הפתק עליו חתם. הנאשם תאר את האירוע באופן הבא:

"אמרתי לו את הפתק אני לא אתן לו כי הוא קיבל את הכסף יצאתי מהמשאית שלו הוא צעק שאני אביא לו את הפתק יצא מהמשאית המפתחות ביד שלו הוא יצא ובא מסביב אלי נותן לי עם המפתחות בראש ונפתח לי הראש (הערת חוקרת לא רואה סימנים - ד.ר) ניגבתי את הפנים שלי ראיתי שיש לי דם הוא בא להתקיף אותי שוב ומנסה לתפוס לי את הכיס ולהוציא את הדף שהוא חתן עליו. אז נתתי לו עם הראש דחיפה לעברו והידיים שלי מחזיקים את הכיסים שלי... כשהוא ניסה להוציא לי את הפתק הידיים שלי היו בכיסים אז ניסיתי עם הראש לדחוף אותו שיתרחק ממני, הוא טען ששברתי לו את האף".

(ראה הודעתו במשטרה יום 29.10.12 (ת/1) עמ' 2 שורות 24-25, 32-35, 37-42, עמ' 3 שורות 43-45).

13. בהמשך הודעתו, מסר הנאשם כי כשהגיע לביתו התקשר אל המתלונן ומסר לו כי הוא מתכוון להגיש נגדו תלונה במשטרה והמתלונן ביקש ממנו שלא לעשות כן. הנאשם נשאל מדוע לא פנה מיד בתום האירוע למשטרה להגיש תלונה וזה השיב כי המתלונן התחנן בפניו שלא לעשות כן. עוד מסר הנאשם כי לא פנה לקבל טיפול רפואי מאחר ולא נזקק לכך.

(ראה הודעתו במשטרה יום 29.10.12 (ת/1) עמ' 3 שורות 48-49, 54, 56-57).

14. בעדותו בבית המשפט מיום 25.5.14 חזר הנאשם על דבריו כפי שמסר בהודעתו במשטרה. בעדותו הבהיר הנאשם כי המשאית איתה היה המתלונן ביום האירוע שייכת למעסיק אחר מהטעם שהמתלונן באותה עת עבד עבור אחר. לדברי הנאשם, הוא ניגש אל המשאית של המתלונן, הוציא את המפתח מהסוויץ' ושם את המפתחות ליד המתלונן. הם ניהלו שיחה ביניהם והנאשם סרב לתת למתלונן את השיק והפתק עליו חתם. הנאשם המשיך וסיפר כי כאשר פתח את דלת המשאית החלה לפעול אזעקה ולפיכך המתלונן יצא עם המפתחות מחוץ למשאית והפסיק את האזעקה. בעדותו חזר הנאשם על תיאור האירוע כפי שמסר בהודעתו במשטרה: "הוא בא אלי ותפס אותי ונתן לי עם המפתחות בראש, התחיל לנזול לי דם. הרגשתי את החום בפנים. דחפתי אותו. לא הרגשתי שנשבר שום אף. הוא החזיק את האף. אמרתי לו תתרחק ממני, אני לא רוצה שום עניין איתך. לא ראיתי שורד לו דם"

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 12 שורות 22, 24-30, עמ' 13 שורות 7-9).

15. במהלך חקירתו טענה התביעה כי למעשה מלכתחילה לא רצה הנאשם באמת לשלם את החוב למתלונן ולכן התכוון להחתיים את המתלונן על המסמך מבלי למסור לו את הכסף וזה השיב: "כן, הרגשתי שהבן אדם גנב אותי בזה שהוא נפגש עם בחור והלך לעשות משהו שלא ידעתי. זה שקיבלתי את הדו"ח מחיריה, שהמשאית לא עובדת בשעות כאלה". הנאשם נשאל מדוע סרב להעביר לידי המתלונן את הפתק עליו חתם ועל כך השיב: "כי זה כסף שהוא קיבל כבר. במסמך מצוין 13,000 ₪ שהוא קיבל כבר". הנאשם הכחיש בחקירתו הנגדית כי ניסה לרמות את המתלונן בכך שרצה להחתיים אותו על המסמך ולאחר מכן לא לשלם לו את יתרת הסכום.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 14 שורות 25-26, עמ' 15 שורות 4-7, 22-23).

16. הנאשם מוסיף ואומר כי במהלך האירוע שמר על ידיו מאחורי הגב משום שרצה לשמור על הכסף שהיה לו בכיסו באותה עת.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 16 שורה 14 ו-16).

17. בעימות שהתקיים בין הנאשם למתלונן ביום 5.11.12 (ת/2) חזר המתלונן על דבריו כי בעת הויכוח עם הנאשם ביקש מהנאשם ששיב לידי את הפתק עליו חתם ולעניין התקיפה מסר כי הנאשם הוריד את הכפכפים ונגח בו באפו. הנאשם טוען כי המתלונן התנפל עליו על מנת לקחת ממנו את השיק והפתק עליו חתם, פצע אותו בראשו עם מפתחות ואז פגע בו הנאשם באפו. למעשה טוען הנאשם כי חפץ להתגונן מפני המתלונן שתקף אותו קודם לכן.

(ראה דו"ח עימות מיום 5.11.12 (ת/2) עמ' 2 שורות 18-19, 31-35).

דיון והכרעה

18. יש לציין כי האירוע נשוא כתב האישום אירע במשאית שלא שייכת לנאשם אלא למעסיקו החדש של המתלונן וכן המקרה אירע בתקופה בה המתלונן לא הועסק אצל הנאשם.

19. אין חולק כי בין הנאשם למתלונן הייתה מחלוקת כספית כאשר לטענת המתלונן, הנאשם היה חייב לו סכום של 1,500 ₪. לשם כך, נפגשו הצדדים ביום האירוע. הנאשם עלה אל המושב שליד הנהג במשאית איתה הגיע המתלונן ואמר למתלונן כי ייתן לו את הכסף שמגיע לו רק לאחר שיחתום על מסמך שהוא קיבל את כל כספו. המתלונן אכן חתם על פתק לפיו אינו חייב דבר למתלונן ואילו הנאשם החל לכתוב שיק עבור המתלונן, אלא שהנאשם סרב להעביר לידי המתלונן את השיק ואף לא את הפתק. הסיבה לכך הייתה לדברי הנאשם, חשדו במתלונן שנכנס עם המשאית שלו בתקופה בה הועסק על ידו בשעת לילה מאוחרת לאתר חיריה ורצונו של הנאשם לבדוק את המצלמות הממוקמות באתר בטרם ימסור לידי את השיק.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 12 שורות 21-23 והודעתו במשטרה מיום 29.10.12 עמ' 2 שורות 28-29)

20. לטענת המתלונן, הנאשם תקף אותו תוך שהוא נוגח בו במצחו, וכי כתוצאה מהנגיחה נפצע הנאשם במצחו וכלשונו: "**בגלל שהוא נגח בי היה לו פצע במצח**". מנגד טוען הנאשם כי המתלונן תקף אותו תחילה באמצעות מפתחות שהחזיק בידו מה שגרם לפצע במצחו ובתגובה לכך הדף אותו הנאשם בכך שנגח בו באפו.

(ראה פרוטוקול מיום 25.5.14 עמ' 10 שורה 22).

21. בהודעתו במשטרה מסר הנאשם כי לא מסר למתלונן את השיק שכן חשש שהמתלונן ידרוש ממנו כספים נוספים בעתיד וכלשונו: "**הוא חתם לי, ושוב דיברנו והוא אמר שהוא רוצה עוד 1,500 שקל. הסכמתי לרצונו הוצאתי את השיק והתחלתי לרשום אותו אחרי שהבנתי שהוא עושה עלי קומבינה ושאם אני אתן לו את הכסף הוא יבקש ממני שוב בעתיד מפני שכך הוא מתנהל ומבקש ממני כספים, רשמתי את השיק ואחר כך התחרטתי ואמרתי לו שיתן לי לבדוק במצלמות בחיריה ואחרי שאני אבדוק במצלמות אז אתן לו את הכסף**".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 28.10.12 עמ' 2 שורות 35-38).

22. לשיטת התביעה, הפציעה במצחו של הנאשם נגרמה כתוצאה מהנגיחה שלו באפו של המתלונן. הסיגוריה טוענת מנגד כי אין כל אפשרות שפציעה מסוג זה תיגרם ע"י נגיחה שכזו וכי פציעת הנאשם נגרמה מתקיפת המתלונן את הנאשם באמצעות המפתחות.

23. הנני דוחה מכל וכל את גרסת הנאשם וקובע כי הנאשם נמצא בלתי מהימן שכן כל תכליתו הייתה להטעות ולסובב בכחש את המתלונן אשר ביקש תמורה בגין עבודתו אצל הנאשם.

24. התרשמתי באופן ברור כי הנאשם חפץ להימנע מלשלם את שכר עבודתו של המתלונן. לצורך כך הציג מצג שווא לפני הנאשם כאילו ברצונו לשלם את שכרו. ההטעיה לוותה בהחתמת המתלונן על מסמך לפיו אין לו כל דרישות כספיות מהנאשם וכן תחילת רישום פרטי השיק לצורך העברת התשלום לידי המתלונן. בשלב זה, לאחר החתמת המתלונן על המסמך ורישום פרטי השיק, חזר בו הנאשם בטענה כי רצונו לבדוק בתחילה את התנהלות הנאשם

כלפיו בגין חשד למרמה.

25. התרשמתי באופן ברור כי מלכתחילה הגיע הנאשם לפגישה עם המתלונן על מנת להטעותו ולהחתימו על מסמך לפיו אין למתלונן תביעות נוספות כלשהן ולאחר מכן לא למסור כלל את השיק לידי המתלונן.

26. אשר על כן, מצא המתלונן עצמו כמולך שולל וביקש לידי את הפתק עליו חתם, אלא שהנאשם סרב ולפיכך תקף הנאשם את המתלונן אשר הושיט ידיו לקבלת השיק או הפתק.

27. התרשמתי ממהימנות המתלונן, גרסתו המלאה ומכנותו.

28. הנאשם תקף את המתלונן באופן ברוטלי תוך שהוא שובר את אפו באמצעות נגיחה בפניו.

29. כאמור, המתלונן הגיש תלונה במשטרה מיד לאחר קבלת טיפול רפואי.

30. גירסת הנאשם לפיה התקשר למתלונן והודיע לו כי בדעתו להגיש נגדו תלונה וכי המתלונן ביקש ממנו שלא לעשות כן נדחית על פניה. הסברו של הנאשם כי רעייתו ביקשה ממנו שלא לסבך את המתלונן נדחה מכל וכל. אין זאת אלא שהנאשם ידע גם ידע כי הוא זה שתקף את המתלונן, גרם לו נזק וסובב אותו בכחש. זוהי הסיבה שהנאשם לא פנה למשטרה כלל וכלל.

31. סוף דבר, הנני מקבל את גרסת המתלונן במלואה ודוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה.

32. אשר על כן, הנני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, במעמד הצדדים